

ความเย่อหยิ่ง

กับ

ความอ่อนน้อม

ถ่อมตน

Lesson 3 for April 18, 2026

“เพราะว่าทุกคนที่
ยกตัวขึ้นจะต้องถูก
เหยียดลง และคน
ที่ถ่อมตัวลงจะได้
รับการยกขึ้น”

(ลก. 14:11)

อะไรคือสิ่งที่มีคุณค่าในตัวของคุณ? นั่นเป็นคำถามที่ตอบยาก
 ถ้าข้าพเจ้าพูดมาก (แสดงถึงความภาคภูมิใจ) ข้าพเจ้าก็ยอมรับว่าทุกสิ่งทุกอย่าง
 ที่ข้าพเจ้าเป็นและมีนั้น ข้าพเจ้าได้มาด้วยตัวเอง
 แล้วถ้าข้าพเจ้าพูดมากเพราะพระเจ้าทรงนับข้าพเจ้าเป็นบุตรของพระองค์หรือ
 เปล่า?
 แล้วถ้าข้าพเจ้าไม่พูดอะไรเลยเพราะข้าพเจ้าจะขาดความมั่นใจในตัวเองหรือ
 เปล่า?
 ถ้าข้าพเจ้าไม่พูดอะไรเลย (แสดงถึงความอ่อนน้อมถ่อมตน) ข้าพเจ้าก็ยอมรับว่า
 ทุกสิ่งทุกอย่างที่ข้าพเจ้าเป็นและมีนั้นมาจากพระเจ้า

ตัวอย่างของความเย่อหยิ่ง

ลูซิเฟอร์

สาวกของพระ
เยซูคริสต์

คนเก็บภาษี

ตัวอย่างของการถ่อมตน

โมเสส

พระเยซูทรงเป็น
ตัวอย่างที่สมบูรณ์แบบ

แบบ

The image features a central horizontal strip of torn paper. The paper is layered with colors: a bright yellow-gold on the left, a soft pink in the middle, and a vibrant blue on the right. The edges of the paper are jagged and frayed, giving it a textured, three-dimensional appearance. The background behind the paper is a soft, painterly gradient of light blue, lavender, and pink, with visible brushstrokes and a slightly mottled texture.

ตัวอย่างของความเย่อหยิ่ง

ลูซิเฟอร์

“เพราะว่าทุกสิ่งที่อยู่ในโลก คือต้นหาของเนื้อหนังและต้นหาของตา และความทะนงในลาภยศไม่ได้มาจากพระบิดา แต่มาจากโลก”

(1ยอห์น 2:16)

ถ้าเราพูดถึงความหยิ่งยโส เราต้องพูดถึงผู้ที่ความรู้สึกนี้เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก นั่นคือ ลูซิเฟอร์ เขาตัดสินใจที่จะไม่พอใจกับตำแหน่งของตน แต่ต้องการที่จะขึ้นไปสู่ตำแหน่งที่สูงกว่า ในที่สุด เขาก็ปรารถนาที่จะได้รับการยกย่องจนถึงขั้นปรารถนาที่จะนั่งบนบัลลังก์ของพระเจ้า (อิสยาห์ 14:12-14)

เราได้รับ “มรดก” ความปรารถนาที่จะทำอะไรก็ได้ที่ทำให้เราพอใจ ครอบครองอะไรก็ได้ที่เราต้องการ และได้มาซึ่งตำแหน่งที่ทำให้เราได้รับชื่อเสียงหรือความมั่งคั่ง นั่นคือสิ่งที่โลกเสนอให้เรา! (1 ยอห์น 2:16)

แต่ความปรารถนาทั้งหมดไม่ใช่ความหยิ่งยโส ความพึงพอใจที่ได้จากความสำเร็จของลูก หรือความทะเยอทะยานส่วนตัว ไม่จำเป็นต้องเป็นความหยิ่งยโสที่ไม่ดีเสมอไป

สิ่งสำคัญที่ต้องจำไว้คือ ทรัพย์สิน ทักษะ และความสำเร็จของเราไม่ได้เป็นตัวกำหนดคุณค่าของเรา ความหยิ่งยโสคือการไม่ถวายเกียรติแด่พระเจ้าสำหรับสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำในชีวิตของเรา

สาวกของพระเยซูคริสต์

“มีการโต้เถียงกันในพวกสาวกว่าใครในพวกเขาที่นับว่าเป็นใหญ่” (ลก. 22:24)

พวกเขาใช้เวลาอยู่กับพระเยซูมากกว่าสามปี พระองค์เพิ่งล้างเท้าให้พวกเขาและบอกพวกเขาเกี่ยวกับการล้างพระโลหิตของพระองค์เพื่อทุกคน แต่ขณะที่พวกเขารับประทานอาหารเย็น การสนทนาของพวกเขากลับไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเหล่านี้เลย: กลับกลายเป็นว่าใครในพวกเขาจะยิ่งใหญ่ที่สุด? (ลูกา 22:24)

ความเยอหยิ่งของพวกเขา นำพวกเขาไปสู่ความเชื่อที่ว่าพวกเขาสมควรได้รับตำแหน่งสูงสุด พวกเขาไม่เข้าใจถึงความสำคัญของความรู้สึกของพวกเขา พวกเขา กำลังผลัดพระเจ้าออกไปจากหัวใจของพวกเขา เพราะความเยอหยิ่งของพวกเขา

พระเยซูตรัสตรงประเด็นว่า “เราอยู่ท่ามกลางพวกท่านในฐานะผู้รับใช้” (ลูกา 22:27) กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ หากคุณต้องการเป็นผู้ยิ่งใหญ่เหมือนพระอาจารย์ของคุณ จงรับใช้ผู้อื่น

ความเยอหยิ่งของเราบอกเราว่าเราสมควรได้รับการรับใช้จากผู้อื่น (เราดีกว่าพวกเขา) เราต้องการพระคุณของพระเจ้าเพื่อที่จะเป็นผู้รับใช้ที่ถ่อมตน

ตัวอย่างของการถ่อมตัว

คนเก็บภาษี

“ส่วนคนเก็บภาษีนั้นยืนอยู่แต่ไกล ไม่ยอมแม้แต่แหงนหน้าดูฟ้า แต่ตอกชกตัวกล่าวว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาแก่ข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปเถิด’” (ลก. 18:13)

ฟาริสีคนหนึ่งกำลังทูลพระเจ้าถึงการกระทำดีและความดีที่ตนมีต่อหน้าสวรรค์ แต่พระเยซูตรัสว่าเขา “อธิษฐานกับตัวเอง” ไม่ใช่กับพระเจ้า (ลูกา 18:11-12) นี่คือตัวอย่างที่ชัดเจนของความเยอหยิ่ง

คนเก็บภาษีคนหนึ่งกำลังขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า เพราะเขาเป็นคนบาป (ลูกา 18:13) โดยการถ่อมตนต่อหน้าพระเจ้า เขา “กลับบ้านไปโดยได้รับการยกโทษ” เพราะ “ทุกคนที่ยกตนเองขึ้นจะถูกทำให้ต่ำลง และทุกคนที่ถ่อมตนลงจะได้รับการยกขึ้น” (ลูกา 18:14)

ความถ่อมตนที่แท้จริงเริ่มต้นเมื่อเรายอมรับบาปของเราและขอความช่วยเหลือจากพระคริสต์ จากนั้น...

เราต้องไม่มองว่าผู้อื่นด้อยกว่า (ฟิลิปปี 2:3)

เราจะต้องไม่แสวงหาการยอมรับต่อหน้าสาธารณชน (ลูกา 14:7-11)

เราจะปล่อยให้ผู้อื่นเป็นผู้ยอมรับในตัวเรา (สุภาษิต 27:2)

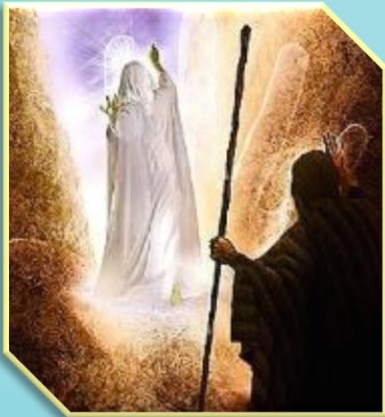
เราจะรับพระคุณของพระเจ้า (1 เปโตร 4:6)

เราจะแบ่งปันพระคุณนั้นให้กับผู้อื่น (1 เปโตร 4:10)

“โดยความเชื่อ เมื่อโมเสสโตแล้ว ท่านไม่ยอมให้ใครเรียกท่านว่า เป็นบุตรของธิดากษัตริย์ฟาโรห์ ท่านเลือกการร่วมทุกข์กับประชากรของพระเจ้าแทนการเรียงสำราญชั่วคราวในบาป” (ฮบ. 11:24-25)

โมเสส

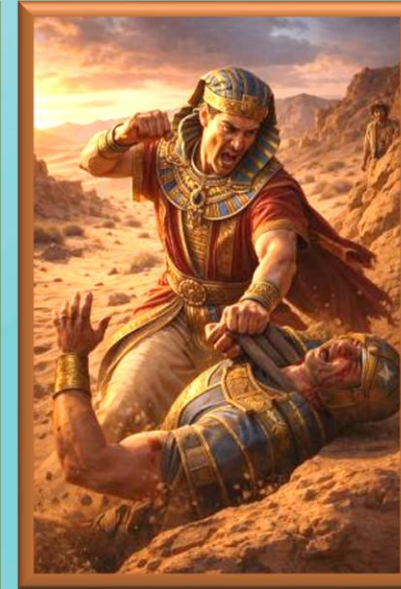
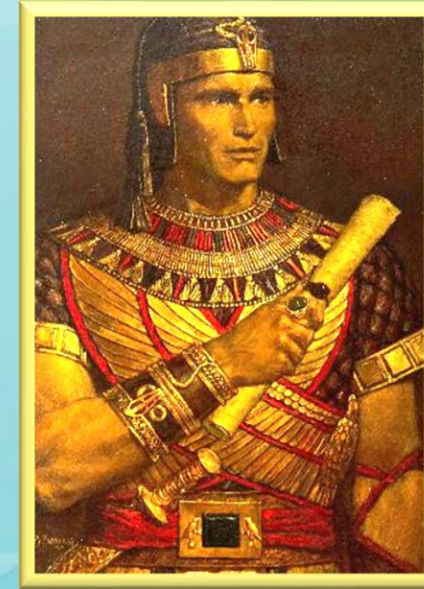

โมเสสได้รับการฝึกฝนให้เป็นฟาโรห์องค์ต่อไปของอียิปต์ เขาเป็นนักวางแผนกลยุทธ์ที่เก่งกาจและมีสติปัญญาเฉียบแหลม (กิจการ 7:22) เมื่ออายุ 40 ปี เขาตัดสินใจละทิ้งทุกสิ่งและเข้าร่วมกับชนชาติของเขา (ฮีบรู 11:24-25)

เขาเป็นผู้ปลดปล่อย! ด้วยกำลังอันทรงพลังของเขาจะช่วยพี่น้องของเขาให้เป็นอิสระ! นั่นเป็นความผิดพลาดอย่างร้ายแรง พระเจ้าไม่สามารถใช้เขาได้ในขณะที่เขายังคงมีความเย่อหยิ่งเช่นนั้น

40 ปีที่เขาอยู่กับพระเจ้าในทะเลทรายทำให้เขากลายเป็นคนถ่อมตนมาก (กัณดารวิถี 12:3) ตอนนี้พระเจ้าสามารถใช้เขาเพื่อส่งภัยพิบัติ ข้ามทะเล รับพระบัญญัติสิบประการ พุดคุยกับพระเจ้าโดยตรง การตีหิน... เขายังสามารถยอมรับการลงโทษสำหรับการกระทำที่เย่อหยิ่งของเขาอย่างถ่อมตน และรับความดีความชอบในสิ่งที่เขาทำ (กัณดารวิถี 20:10-12)

ตัวอย่างของโมเสสแสดงให้เห็นว่า ความอ่อนน้อมถ่อมตนไม่ได้เกิดขึ้นเองในตัวเรา แต่เราต้องขอให้พระเจ้าทรงประทานความอ่อนน้อมถ่อมตนแก่เราทุกวัน

พระเยซูคริสต์, ตัวอย่างอันสมบูรณ์แบบ

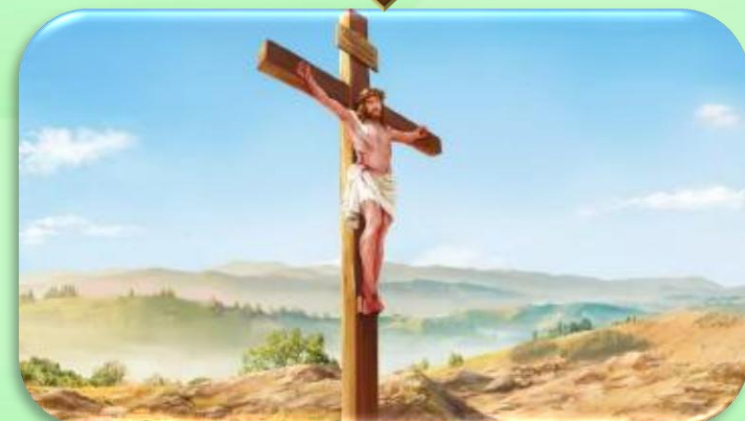
“พระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลง ทรงยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งมรณานบนกางเขน” (ฟป. 2:8)

ไม่มีใครในโลกนี้เคยมี—และจะไม่มีใครมี—ความยิ่งใหญ่ที่พระเยซูทรงมีก่อนการจุติลงมาเป็นมนุษย์ แต่พระองค์ทรงสละทุกสิ่งเพื่อความรักที่มีต่อเรา เมื่อเผชิญกับความต่ำต้อยเช่นนั้น ทุกสิ่งที่เราเป็น หรือทุกสิ่งที่เราสามารถเป็นได้ในอนาคต ล้วนดูด้อยค่าลงไปเมื่อเทียบกับ

พระเยซูทรงสละสวรรคตเพื่อยอมตายเพื่อมนุษยชาติ ด้วยความหวังว่าเราจะเข้าใจการกระทำแห่งพระคุณของพระองค์และตอบรับคำเชิญของพระองค์ให้มีความสัมพันธ์กับพระองค์ (ฟิลิปปี 2:5-8) พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างทีสมบูรณ์แบบของความถ่อมตนอย่างไม่ต้องสงสัย

“จงมีจิตใจเช่นนี้ในพวกท่านเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 2:5)

และปฏิบัติตามแบบอย่างของพระองค์ “อย่าทำสิ่งใดด้วยการชิงดีหรือถือดี แต่จงถือว่าคนอื่นดีกว่าตัวด้วยใจถ่อม อย่านำให้ต่างคนต่างเห็นแก่ประโยชน์ของตนเอง แต่จงเห็นแก่ประโยชน์ของคนอื่น ๆ ด้วย ” (ฟิลิปปี 2:3-4)

“ข้าแต่พระยาห์เวห์ ข้าพระองค์จะยกย่องพระองค์ด้วยสุดใจ ข้าพระองค์จะร้องเพลงสดุดี
พระองค์ต่อหน้าพระทั้งหลาย ข้าพระองค์จะกราบลงตรงมายังพระวิหารบริสุทธิ์ของพระ
องค์ และจะยกย่องพระนามของพระองค์ เนื่องด้วยความรักมั่นคงและความซื่อสัตย์ของ
พระองค์ เพราะพระองค์ทรงเชิดชูพระนามและพระดำรัสของพระองค์เหนือสิ่งสารพัด ใน
วันที่ข้าพระองค์ร้องทูล พระองค์ได้ทรงตอบข้าพระองค์ พระองค์ทรงให้ข้าพระองค์กล้า
หาญโดยประทานกำลังแก่จิตใจของข้าพระองค์ ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระราชาทั้งสิ้นแห่ง
แผ่นดินโลกจะยกย่องพระองค์ เพราะท่านเหล่านั้นได้ยินพระดำรัสจากพระโอษฐ์ของพระ
องค์ และท่านเหล่านั้นจะร้องเพลงถึงพระมรรคาของพระยาห์เวห์ เพราะพระสิริของพระ
ยาห์เวห์นั้นใหญ่ยิ่ง เพราะพระยาห์เวห์แม่มสูงส่ง พระองค์ก็ทรงดูแลคนต่ำต้อย แต่พระองค์
ทรงรู้จักคนโอหังได้แต่ไกล แม้ข้าพระองค์เดินอยู่กลางความยากลำบาก พระองค์ทรงรักษา
ชีวิตข้าพระองค์ไว้ พระองค์เหยียดพระหัตถ์ออกต่อต้าน ความกลัวของศัตรูของข้าพระองค์
และพระหัตถ์ขวาของพระองค์ก็ช่วยข้าพระองค์ให้รอด พระยาห์เวห์จะทรงให้พระประสงค์
ของพระองค์สำเร็จเพื่อข้าพระองค์ ข้าแต่พระยาห์เวห์ ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็น
นิรันดร์ ขออย่าทรงละทิ้งผลงานแห่งพระหัตถ์ของพระองค์” สดด. 138:1-8

“ในความรักตนเอง การยกย่องตนเอง และความเย่อหยิ่งนั้น มีความอ่อนแออย่างมาก แต่ในความถ่อมตนนั้น มีความเข้มแข็งอย่างมาก ศักดิ์ศรีที่แท้จริงของเราไม่ได้ดำรงอยู่เมื่อเราคิดถึงแต่ตัวเอง แต่เมื่อพระเจ้าอยู่ในความคิดของเราทั้งหมด และหัวใจของเราเปี่ยมล้นด้วยความรักต่อพระผู้ไถ่และรักเพื่อนมนุษย์ ความเรียบง่ายในอุปนิสัยและความอ่อนน้อมถ่อมตนจะนำมาซึ่งความสุข ในขณะที่ความเย่อหยิ่งจะนำมาซึ่งความไม่พอใจ ความโสกเศร้า และความผิดหวังอย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้ที่จะคิดถึงตัวเองน้อยลงและคิดถึงการทำให้อื่นมีความสุขมากขึ้น จะนำมาซึ่งความเข้มแข็งจากพระเจ้าแก่เรา”